

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΝΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησίᾳ » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.

Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Ἡ δευτέρα πρᾶξις.

Ἦρθη καὶ αὖθις ἡ αὐλαία καὶ ἡ δευτέρα ἄρχεται πρᾶξις τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τραγικοῦ δράματος. Ἡ Ῥωσσία, ἀποφασίσασα νὰ φέρῃ εἰς πέρας, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων φαίνεται, τὸν πατροπαράδοτον τοῦ οἴκου τῶν Ῥωμανῶν πόθον, ἤτοι τὴν ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐξέλασιν τῶν Τούρκων, εἰς τηλικούτον βαθμὸν τὰς ἀπὸ τοῦ ἠττηθέντος ἀξιώσεις ἐξώγκωσεν, ὥστε νὰ καταστήσῃ διλημματώδη τὴν θέσιν τῆς Τουρκίας. Καὶ δὴ, εἰσελάσασα νῦν μέχρι τῶν προαστίων τῆς ὀθωμανικῆς πρωτεύουσας, ἀξιοῖ ἢ ὅπως ὁ Σουλτάνος παραδεχθῆ καὶ ὑπογράψῃ τοὺς κατακιεστικoὺς ὅρους τῆς συνθήκης, ὧν ἡ παραδοχὴ καθίστησιν ἀδύνατον τὴν ὑπαρξίν τῆς μεγάλης ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἢ ὅπως μὴ ἀποδεχθῆ αὐτοὺς καὶ οὕτως, ἀπάρας ἐκ τοῦ Βυζαντίου περαιωθῆ εἰς Ἀσίαν, ἐνθα μέλλει νὰ συστήσῃ νέαν τῆς Αὐτοκρατορίας πρωτεύουσαν. Ἡ Τουρκία ἀφ' ἐτέρου πεποιθυῖα ἐπὶ τὴν ἀρωγὴν τῶν ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ἐνδιαφερομένων δυνάμεων, διὰ τῆς ἀρνήσεως καὶ ἐπιμονῆς τῆς ἐπιδιώκῃ φαντασιώδεις συμμαχίας καὶ συνασπισμοὺς τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τῆς ἐχθρᾶς τῆς Ἀρκτου.

Ἄλλ' ἐλησμόνησε φαίνεται ὅτι οὐδεμία εὐρωπαϊκὴ δύναμις διεκήρυξεν ὅτι λαμβάνει ἀπειλητικὴν στάσιν ἀπέναντι τῆς Ῥωσσίας χάριν τῶν συμφερόντων τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἀλλ' ἐκάστη χάριν τῶν ἑαυτῆς συμφερόντων. Ἐκαστος ἄρα ἐπιδιώκει τὸ ἴδιον συμφέρον, καὶ μόνον ἐκεῖνοι συμμαχοῦσι καὶ εἶναι ὁμόφωνοι εἰς τοῦτο, ὅσων τὰ συμφέροντα ταυτίζονται καὶ δὲν ἀντίκεινται ἀλλήλοις. Ἄρα οὔτε ἡ Ἀγγλία, οὔτε ἡ Αὐστρία, οὔτε ἄλλη τις δύναμις ἔχει κοινόν τι μετὰ τῶν Τούρκων συμφέρον, ἀφοῦ ἀπεδείχθη πλέον ἐμφανῶς ὅτι ἡ Τουρκία καὶ μετὰ τῶν ἀμειλίκτων τιμωρῶν τῆς δύναται νὰ συμβιβασθῆ καὶ τυφλοῖς ὄμμασι νὰ ὑπακούῃ καὶ νὰ ὑπηρετῆ τοὺς πόθους αὐτῶν, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἀφαιρηθῆ τὸ Σ τ α μ π ο Ὑ λ. Ἄλλ' ἡ Εὐρώπη, προὐδοῦσα ὅτι ἐπὶ τέλους ὁ Σουλτάνος θέλει μεῖνῃ ὀνό-

ματι μόνον αὐτοκράτωρ τοῦ σεσαθρωμένου ὀθωμανικοῦ κράτους, πράγματι δὲ ὑποτελῆς τῷ προστατεύοντι αὐτόν, ἀπεφάσισε φαίνεται νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, ἀφοῦ τόσο εὐμορφα καὶ τόσο ἀναιμᾶκτως οὗτος δύναται νὰ καταλίπῃ τὸν Βυζαντινὸν Ὄρόνον καὶ νὰ ἀπέλθῃ εἰς Προῦσαν ἢ εἰς Ἰκόνιον, ἢ καὶ ἀπωτέρω.

Οὐδεμία εὐρωπαϊκὴ δύναμις, οὐδὲν δημοσιογραφικὸν φύλλον, οὐδεὶς φιλότουρκος τολμᾷ νὰ συνηγορήσῃ πλέον ὑπὲρ τῶν ἀνθρωποφάγων τούτων. Καὶ αὕτη δὲ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, ἡ τέως ὡς φιλότουρκος καχιζομένη, δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐκστομίσῃ οὐδεμίαν ὑπὲρ τῆς Τουρκίας φράσιν. Καὶ τὴν ζητηθεῖσαν δὲ πίστωσιν ἔλαβεν ἐπὶ μόνῃ τῇ ὑποσχέσει τοῦ νὰ κάμῃ ἀποκλειστικὴν χρῆσιν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν Ἀγγλικῶν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα μικροῦ δεῖν κατεστρέφεντο, ἐὰν μὴ προῦλάμβανε νὰ διαπλεύσῃ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς οὐχὶ τῆς ἐπεμβάσεως ὑπὲρ τῆς Ὑπύλης, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἑαυτῆς συμφερόντων. Ὡς δὲ αὐτὰ τὰ πράγματα διαρρήδην πλέον ἀποφαίνονται, ἡ Εὐρώπη ἀπεφάσισεν ἀντὶ νὰ ἐμπλακῆ εἰς ἓνα καταστρεπτικὸν πόλεμον, μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων διεξαχθησόμενον, νὰ παύσῃ μὲν ἐρίζουσα περὶ διαδοχῆς τοῦ θνήσκοντος ὀθωμανικοῦ κράτους, νὰ καθαρῖσῃ δὲ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τοῦ τέρατος τούτου, καὶ ἔπειτα, θεῖσα ἐπὶ τάπητος τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, νὰ λύσῃ αὐτὸ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ἐθνικοτήτων. Διότι ἄλλως, ποῖον συμφέρον θὰ ἐπιδιώξῃ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ ἢ Γερμανίᾳ, ἡ μόνῃ σταθερὰ τῆς Ῥωσσίας σύμμαχος, ἐὰν γενικευομένου τοῦ πολέμου ἀναγκασθῆ νὰ μεθέξῃ αὐτοῦ καί, εἴτε νικῆσῃ εἴτε ἠττηθῆ, νὰ μὴ ὠφελῆθῃ μὲν οὐδὲν ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, ν' ἀπολέσῃ δὲ πολλὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ; Ἄλλ' ἴσως ἤθελεν εἶπῃ τις ὅτι ἡ Ῥωσσικὴ αὐτοκρατορία ἔχει καὶ θὰ ἔχῃ τὰς ἀξιώσεις αὐτῆς ἀπὸ τῶν Τούρκων. Δύναται νὰ ἔχῃ ὅσας ἤδη ἀξιοῖ καὶ διπλασίας μεθαύριον, οὐδεὶς τὴν ἐμποδίζει νὰ καταλάβῃ ἅπασαν τὴν Ἀρμενίαν, ἐπεκτεινομένη πρὸς Ἀσίαν ἕως τοῦ σημείου, εἰς ὃ πᾶ-

λιν θὰ τῆ εἴπωσι στηθι. Τὸ νὰ ἀπαιτῆ ὁμως νὰ μεταβάλλῃ τοὺς φυσικοὺς νόμους, ἦτοι νὰ ἀποδώσῃ χώρας ὁμολογουμένως Ἑλληνικὰς εἰς Σλάβους, καὶ νὰ κάμῃ κατακτήσεις ἐκεῖ, ὅπου ἄλλη φυλὴ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων δικαιούται νὰ διοικῆ ἀντὶ τῶν Σλάβων, τοῦτο οὐ μόνον καλεῖται ἀρπαγὴ καὶ ἀντιποιήσις ἀλλοτρίων, ἀλλὰ καὶ δὲν συνεπάγεται τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ, καθόσον καταλείπει φυσικὰς καὶ εὐλόγους ἀφορμὰς συγκρούσεων τῶν φυσικῶν κτητόρων πρὸς τοὺς ἀρπαγὰς καὶ ἐπὶ λυδας.

Ἐὰν δὲ ἡ τοιαύτη λύσις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος καθόσον ἀφορᾷ τὴν Εὐρώπην δὲν ἀρέσκει τῇ Ῥωσσίᾳ, διότι αὕτη φιλοκτήμενος ἐκτρέφει σκοποὺς ἐπὶ ἐπαρχιῶν καὶ χωρῶν καθαρῶς Ἑλληνικῶν, τότε ἀρχεται νέα περιπλοκὴ τοῦ ζητήματος τῆς Ἀνατολῆς. Ἀλλὰ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ποία εὐρωπαϊκὴ δύναμις δύναται νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι ἡ Ῥωσσία ἔχει δίκαιον; Ἔως τότε καὶ αὐτὸ τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος διεμαρτύρητο λέγον, δὲν ἐπιτρέπομεν οὐδὲ ἐν σελίνιον νὰ δαπανῆσῃ ἡ Ἀγγλία ὑπὲρ τῶν Τούρκων, δὲν ἀνεχόμεθα χάριν τῶν θηρίων τούτων νὰ πολεμήσωμεν κατὰ τῶν ἐλευθερωτῶν τῶν Σλάβων, εἶναι αἰσχος καὶ στίγμα ἀνεξάλειπτον διὰ τὴν Ἀγγλίαν νὰ χύσῃ καὶ αὖθις βράνιδα ἀγγλικοῦ αἵματος ὑπὲρ τῶν δημίων τοῦ χριστιανισμοῦ. Προκειμένου ὁμως νὰ ἀποδοθῆ τοῖς μὲν ὀθωμανοῖς ὅ,τι ἀληθῶς Τουρκικόν, τοῖς δὲ Σλάβοις ὅ,τι καθαρῶς Σλαβικόν, καὶ τοῖς Ἑλλησιν ὅτι ἐθνογραφικῶς Ἑλληνικόν, τίς, ἐκτὸς τοῦ ἔχοντος πλεονεκτικοὺς σκοποὺς, θὰ ἀντιστῆ εἰς τὴν δικαίαν ταύτην διανομὴν τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐν Εὐρώπῃ κράτους; Ἡμεῖς ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιστάσει οὐδὲ αὕτη ἡ Γερμανία, ἡ περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν φιλίαν καὶ τὴν συμμαχίαν τοῦ Τσάρου, δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ ἀντιστῆ, διότι ἄλλως θὰ διαψεύσῃ αὐτὴ ἑαυτήν. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν τοῦτο ὑποτεθῆ δυνατόν, σύμπασα ἡ λοιπὴ Εὐρώπῃ θὰ ἦ σύμφωνος πρὸς τὴν δικαίαν ταύτην λύσιν, καὶ οὐδὲν οὐδεὶς θὰ ἀντείπῃ μηδὲ θὰ κατακραυγᾷ κατὰ τῆς Κυβερνήσεώς του, ἐὰν χάριν τοῦ δικαίου, χάριν τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων χυθῆ αἷμα καὶ δαπανηθῆ χρήμα παρ' οἷας δῆποτε δυνάμεως.

Ἐκ πάντων τούτων θέλομεν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ Τουρκικὴ αὐτοκρατορία ἐκλείπει μετὰ μικρὸν ἐξ Εὐρώπης, καὶ ὅτι οἱ ἐν αὐτῇ πρότερον ὑποτελεῖς λαοὶ θὰ τύχῃσι νομιμοῦ καὶ δικαίας ἰσομοιρίας κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐν Εὐρώπῃ ὀθωμανικοῦ κράτους, χωρὶς οὐδεὶς νὰ ἀδικηθῆ. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπέρχεται ἡ ἰσορροπία, ἐξασφαλίζεται ἐν Εὐρώπῃ διὰ συνθηκῶν ἀδιαρρήκτων ἢ διαρκῆς εἰρήνη, αἴρεται πᾶσα ἀντιζηλία καὶ πᾶσα μεταξὺ τῶν ὑποτελῶν φυλῶν σύγκρουσις, καὶ ἀρχεται ἡ πρόοδος καὶ ἡ ἐλευθερία, ἡ εὐνομία καὶ ἡ τάξις καὶ ἡ ἐξημέρωσις τῶν ὠραίων τούτων χωρῶν, ἃς ἐβεβήλου καὶ μετέβαλλεν εἰς ἐρείπια ἢ τυραννία, αἰώ-

νίως κατὰ τῆς ἐλευθερίας παλαιούσα καὶ μὴ ἀφῆ-
νουςα νὰ βλαστήσωσιν ἐν αὐτῇ καὶ οὖθις αἱ μεγά-
λαι ἐκεῖναι ὄρυς, αἵτινες ἐσκίασαν ἄλλοτε διὰ τῆς
ἰσχύος τῶν τὰς τρεῖς ἡπείρους τοῦ παλαιοῦ κόσμου.
Οἱ δὲ ὀθωμανοί, διδάχθέντες ἤδη ὅτι εὐκολον μὲν
εἶναι τὸ σφάζειν γυναῖκας, παιδιὰ καὶ γεροντας
ἀόπλους, σκληρὸν ὁμως ἐπεὶ τὸ ἀποτίνειν δεκα-
πλασίονας ποινὰς τῶν πεπραγμένων, ἐὰν τοῖς ἀρέ-
σῃ ἃς σφάξωσι καὶ πάλιν ἀόπλους, καὶ ἃς ἐρημώ-
σωσι καὶ ἃς βεβηλώσωσι χριστιανικὰς κοινότητας.
Ἡ Εὐρώπῃ δὲν θὰ βραδύνη, ἐκ περιτροπῆς βέβαια,
νὰ ἐπιφορτίσῃ ἄλλην μεγάλην δύναμιν νὰ διδάξῃ
αὐτὴν ὅπως νῦν ἡ Ῥωσσία τὰ καθήκοντα τοῦ ἀν-
θρώπου, καὶ νὰ τῆ ἐπιβάλῃ ὁμοίας ποινὰς. Οὕτω καὶ
μόνον τὰ θηρία ταῦτα θὰ σωφρονισθῶσιν, ἢ ἂν ἐπι-
μένωσιν ὄντα θηρία, θὰ ἐξαλειφθῶσιν ἐκ τοῦ προ-
σώπου τῆς γῆς.

Ψήφισμα Κρητῶν.

Ἴδου τὸ ψήφισμα ὅπερ ἡ ἐν Κρήτῃ ἐθνικὴ συνέλευσις ἐξέ-
δωκε τῇ 3 φεβρουαρίου, οὗ ἀντίγραφον ἀπεστάλη πρὸς ἀπά-
σας τὰς κυβερνήσεις.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

α) Ἐγούσα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἑψηλὴ Πύλη οὐδεμίαν ἐτι ἐ-
δωκεν ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἑκτακτον αὐτῆς ἀπεσταλμένον
Κωστῆν Ἀδοσιῶν πασῶν διὰ τῆς ἀπὸ 21 ἰανουαρίου 1878
ἀναφορᾶς, ἦτοι 1) Πολίτευμα πλήρους αὐτονομίας καὶ αὐτο-
διοικήσεως· 2) Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας νὰ ἐ-
κλέγεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ· 3) Ἡ Κρήτη νὰ πληρῶνῃ τῇ Πύλῃ
500 χιλ. γρ. κατ' ἔτος ὡς φόρον ὑποτελείας· 4) Ἐγγύσεις
τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀνωτέ-
ρω.

β) Ὅτι ἡ μὴ ἀπάντησις τῆς Ἑψηλῆς Πύλης ἰσοδυναμεῖ
πρὸς ἀρνησιν καὶ ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτῆς ἀποβλέπει εἰς ἀναθο-
λὴν τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῆς ἡμετέρας πατρίδος, μέ-
χρις ὅτου λυθῶσι τὰ ὑφιοτάμενα ἐκκρεμῆ ζητήματα κατὰ
τὸ δοκοῦν εἰς αὐτήν.

γ) Ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος τῆς Ἑψηλῆς Πύλης πραγματο-
ποιούμενος ἀποβήσεται πρὸς καταστροφὴν τοῦ τόπου, διότι
αὕτη ἀείποτε ἐδείξε τὰς δυσμενεστέρους διαθέσεις κατὰ τοῦ
χριστιανικοῦ λαοῦ τῆς Κρήτης καὶ ἀείποτε κατεπάτησε τὰ
παραχωρηθέντα προνόμια καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ.

Μετὰ ὠριμον σκέψιν καὶ συζήτησιν

ἀποφαίνεται:

1) Διακόπτει πᾶσαν διαπραγματεύσιν μετὰ τῆς ὀθωμανι-
κῆς κυβερνήσεως.

2) Ποιεῖ ἐκκλησίαν εἰς τὰς μεγάλας δυνάμεις, ἀναθέτουσα
εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν φιλανθρωπίαν αὐτῶν τὴν λύσιν
τοῦ κρητικοῦ ζητήματος· καὶ

3) Παρακαλεῖ τὰς μεγάλας δυνάμεις ὅπως κατὰ τὸ συγ-
κροτηθησόμενον εὐρωπαϊκὸν συνέδριον λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ
τῶν χριστιανῶν τῆς Κρήτης προγράμματα κατὰ τοὺς ἱεροῦς
αὐτῶν ἀγῶνας τοῦ 1821, 1841 καὶ 1866.

Ἐγένετο ἐν Ἀργυρουπόλει, 3 φεβρουαρίου 1878.

(180 ὑπογραφαί).

Ἐκ τῆς «Παλιγγενεσίας» τῆς 10ης ἱσταμένου ἐρανίζομεθα τὰς ἐπομένους εἰδήσεις περὶ τῆς ἐν Ἡ-πείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ ἐπαναστάσεως.

Ἀτῆ ἑσπέρα τῆς χθές τηλεγράφημα ἐκ Βώλου διὰ Σούρπης τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἔλεγεν ὅτι οἱ Τούρκοι δὲν ἐ-πανελάβον νέαν τινὰ κατὰ τῶν ἐν Πηλῳ προσβολῆν. Τὸ τηλεγράφημα λέγει ὅτι ἐγένοντο διαπραγματεύσεις με-ταξὺ Τούρκων καὶ τῶν ἐπαναστατῶν, καὶ μετὰ τοῦτο ἀμφότερα τὰ μέρη κατέλαβον θέσεις καὶ ἡσυχάζουσι. Τί σημαίνει τοῦτο, ἀγνοοῦμεν. Οἱ Τούρκοι ἐκόμισαν εἰς Βῶ-λον δέκα φονευμένους ἐπαναστάτας γυμνοὺς καὶ ἀμόρ-φους, οὓς παρέδωκαν πρὸς τοὺς χριστιανούς πρὸς ἐντα-φιασμόν. Εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἐν Βώλῳ ἀφίκετο ἐκ Φερ-σαίων ὁ Μουχλῆ πασᾶς μετὰ ταγματῶν πεζικοῦ. Οἱ Τούρκοι ἡσυχάζουσιν ἐν Βώλῳ καὶ συγκεντροῦσι δυνά-μεις. Ἐκ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ πλοίου κατὰ τὴν ἡ-μέραν τῆς μάχης ἐφρονεῖται μόνον ἐν παιδίον ἐν τῷ χω-ρίῳ Σταγιάταις.

Ἐλλοθεν δὲν ἔχομεν εἰδήσεις. Ἡ χθεσινὴ ἀ'Εθνικὴ Φωνὴ ἔγραψεν ὅτι τουρκικὸς στρατὸς προσέβαλε τοὺς ἐν Πλατάνῳ ἐπαναστάτας καὶ κατέστρεψεν αὐτούς ἐξ ὀλοκλήρου, διασωθέντων διὰ τῆς φυγῆς τοῦ Μήτσα καὶ τοῦ Νικολαΐδου. Ἡ ἀγγελία αὕτη ἐπλάσθη ὑπὸ κανο-νοῦ τῶν ἐξουσιῶν καὶ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῶν ἀρεσκομένων εἰς τοι-αῦτα.

Ἡ τηλεγράφημα ἐκ Πρεβέζης χθεσινῆς ἡμερομηνίας ἀγγέλλει ὅτι ὁ Ζήκος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κατέλαβον τὴν θέσιν Πλάκων πλησίον τῶν Πέντε Πηγαδίων. Αὐ-τῶν ἐγένετο συμπλοκὴ μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ Τούρ-κων. Ἐφρονεῖται δέκα στρατιῶται Τούρκοι καὶ δύο ἀ-ξιωματικοί. Μετὰ τοῦτο οἱ ἐπαναστάται κατέλαβον τὴν γέφυραν... (τὸ ὄνομα δυσανάγνωστον). Ὁ διοικητὴς τῆς Πρεβέζης ἔλαβε πληροφορίας ὅτι σῶμα ἐπαναστατῶν ὁ-δεύει πρὸς τὸ Σούλι.

Ἐξ ἄλλων μερῶν τῆς Ἡπείρου οὐδεμίαν ἔχομεν ἀγ-γελίαν. Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπαναστάτας προσῆλθον ἐπι-κουρίαι ἐκ διαφόρων μερῶν. Ὁ διοικητὴς τῶν Ἰωαννίνων ἀπέστειλεν ἐπικουρίας εἰς τὰ τουρκικὰ ἀποσπάσματα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Διαβεβαιοῦμεν μετὰ τοῦ θετικότερου τρόπου τοὺς ἐπιπεφρόνως ἔχοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑρμουπόλιτας ὅτι οὐδένα διατρέχουσι κίνδυνον ἐὰν ἐπανεέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας των. Ὁ κ. Σ. Ι. Πρώιος, ὁ πρῶτος τὸ πρὸς τὸν ἀπόδρασιν σύνθημα δούς, λίαν εὐτόλμως ἐπανεῆλθεν, οὐ δὲν φοβούμενος. Ἀφοῦ λοιπὸν οὗτος ὁ ὡς κράκτις, τῶν κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ τὸ ἔαρ ἀποδημούντων καὶ ἐπι-δημούντων θηρευσίμων πτηνῶν, περιουσιάζας καὶ διακο-μισάμενος αὐτοὺς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐπανεῆλθεν, ἀπορον εἶναι πῶς δὲν ἐπανεῆλθον καὶ οἱ αὐτῷ ἀκολουθήσαντες. Οἱ Τούρκοι πᾶν ἄλλο διανοοῦνται ἢ κατὰκτείναν ἐν Ἑρ-μουπόλει, ἄλλως δὲ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν δὲν διανοεῖ-ται νὰ εἰσβάλῃ καὶ αὐθις εἰς Θεσσαλίαν, ὅπως δώσῃ ἀ-φορμὴν τοιαύτην τοῖς ὀθωμανοῖς, ἀφοῦ μόναι οἱ ἐπανα-στατῆται ἀρκοῦσι πρὸς ἀμυναν. Ἐὰν ἐπανεέλθωσιν λοιπὸν καὶ τὰ ἀδρῶς ἐκκενωμένα νῦν ἐν Εὐρώπῃ βαλάντια των, ἄς ἐκκενώσωσιν ὑπὲρ τῶν σφραζομένων δούλων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ αὕτη ἡ θυσία εἶναι ἀρκετὴ ὑπὲρ αὐτῶν.

Τὸ χθεσινὸν τηλεγράφημα, περὶ ἀκαθάρσεως ἐθε-λοντῶν εἰς Χειμάρων καὶ προμηθείας τετρακισχιλίων ὀ-πλῶν Ἡπειρώταις, δι' ὧν ἀπεπέτασαν τὴν σημαίαν

τῆς ἐλευθερίας οἱ μεγάθυμοι οὗτοι Ἕλληνες, συμπρατ-τόντων εἰς τοῦτο καὶ τῶν Ἀλβανῶν, ἐὰν ἐπαληθεύσῃ, οὐ μόνον ἀποκαθιστᾶ σοβαρὰν τὴν ἐπανάστασιν τῶν δούλων Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν καὶ δυσπολέμητον τὴν ἀ-ρειμάνειον ταύτην φυλῆν, ἀλλὰ καὶ ὑποδιαίρει τὰς τουρ-κικὰς δυνάμεις, ἀθρόως ἐπιπεσοῦσας πρὸς καταστολὴν τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπαναστατῶν. Ὁ Θεὸς εἴθε νὰ εὐλο-γήσῃ τὰ χριστιανικὰ ὄπλα, ὅπως ἔλθῃ εἰς πέρας αἴσιον ὁ δίκαιος ἀγὼν τῶν δούλων ἀδελφῶν ἡμῶν.

Χθές διεδόθη ἐνταῦθα ὅτι ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα ἀγγέλλει ὅτι τὴν δεκάτην τῆς πρώτης τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Σουλτάνος ἐπεραιώθη μεθ' ἀπάσης τῆς ἀκολουθίας του εἰς Χρυσούπολιν, καὶ ὅτι ἐξακολουθεῖ ἢ μεταβίβασις τῶν χαρμενίων εἰς τὴν Ἀνατολήν. Οἱ ναῦται τῶν πολε-μικῶν πλοίων ἐπὶ τῶν κεραίων ἀνευφήμου τὸ οὐρὰ τῷ τροπαιοφόρῳ μονάρχῃ. Εἰ καὶ πολὺ πρόωρος ἢ εἰδήσις, οὐχ ἦπτον δὲν θὰ βραδύνη πιστεύομεν νὰ ἐπαληθεύσῃ, ἐκτὸς ἐὰν ἐπὶ τοῦ Ῥωσικοῦ τυμπάνου ὑπεγράψῃ ἢ ἀ-χαρις ἐκείνη εἰρήνη κατὰ τὸν Ἅγιον Στέφανον, ἐνθα ἀ-νέμενον τὴν καταρατικὴν ἢ ἀποφατικὴν τοῦ Σουλτάνου ἀπάντησιν οἱ προελαύνοντες Ῥωσικοὶ στρατοί.

Τὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν προαγγελθὲν μνημό-συνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου Δ. Βούλγαρη ἐτελέσθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν παρὰ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν Ὑδραϊκοῦ Συλλόγου ἀξιοπρεπέ-στατα, πολλῶν πολιτῶν καὶ ἐπισήμων προσωπῶν παρα-στάντων κατὰ τὴν ὥραν τοῦ μνημοσύνου. Ὁ Ἑροκηρυξ τοῦ νομοῦ Κυκλάδων κ. Σιάκος, Ἀρχιμανδρίτης, ἀνέγνω μακρὰν καὶ λεπτομερῆ βιογραφίαν τοῦ ἀνδρός, ἀπὸ τῶν προγόνων αὐτοῦ ἀρχόμενος καὶ καταλήξας μέχρι τῶν ἐπιγόνων, ἐκ τοῦ μνημοσύνου τούτου λαμβάνοντες ἀφορ-μὴν παρατηροῦμεν τοῖς συμπολίταις ἡμῶν Ψαριανοῖς, ὅτι δὲν ἔπρεπε κατὰ τοῦτο νὰ ὑπερτερήσωσιν οἱ ἐν Ἑρ-μουπόλει Ὑδραῖοι αὐτῶν, ὄντων ἀσυγκρίτῳ λόγῳ πολυ-πληθεστέρων καὶ πλουσιωτέρων, καὶ ὅμως μὴ προθυμο-ποιθέντων ἄχρι τοῦδε νὰ ἀποδώσωσιν ὁμοίαν τιμὴν, εἰς τὸν ἥρωα τοῦ παρόντος αἰῶνος, τὸν ἀείμνηστον συμ-πολίτην αὐτῶν Κωνσταντῖνον Κανάριν, ἀφοῦ ἄλλαι κοι-νότητες ἐν τε τῇ Ἑλλάδι, τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀνατολῇ προσήνεγκον τοιαύτας ἐξαιρετικὰς τιμὰς εἰς τὸν ναυμά-χον Ἕλληνα.

Καὶ ἀληθῆ ἐὰν ὑποτεθῶσι τὰ δημοσιευόμενα περὶ μικρῶν τινῶν ἀτελειῶν καὶ ἐλλείψεων, παρατηρουμένων ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ἐφείρων, πάλιν δὲν θέλομεν νὰ τὰ παραδεχθῶμεν ὡς ἀληθῆ, διὰ τοῦτο καλὸν ἦθελεν ἦναι, ἢ μὲν Κυβέρνησις πάση σπουδῇ νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν θεραπείαν αὐτῶν, ἢ δὲ δημοσιογραφία νὰ ἦ φειδωλοτέρα εἰς τὰς τοιαύτας ἐπικρίσεις. Διότι τὸ νὰ ἀντιπολιτευῆται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δὲν συνίσταται εἰς τὸ ἐξευτελιεῖν τὸ ἑαυτοῦ ἔθνος καὶ πληροῦν ἀποθαρήσεως καὶ ἀπο-γοητεύσεως τὰς καρδίας τῶν ἐσω καὶ ἐξω Ἑλλήνων. Ὁ κατακρίσεως καὶ ἐπιζικεστέρας ἀρᾶς ἀξίος θεωρεῖται τῶν καταπομπευόντων νῦν τὴν γύμνωσιν τῆς ἑαυτῶν μη-τροῦς, τῆς ἀληθῆς ἀπόρου Ἑλλάδος.

Πολλὰ λέγονται περὶ διασπορᾶς καὶ διασπαθι-σμοῦ τῶν τε χρημάτων καὶ τῶν λοιπῶν ὀπλῶν καὶ πο-λεμοφοδίων, τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ὑπὲρ τῶν ἐπαναστατῶν διατεθειμένων. Εὐχῆς ἔργον εἶ-ναι νὰ ἀποδειχθῶσιν ἅπαντα ταῦτα κατὰ τὸ πλεῖστον ἀναληθῆ. Ἐὰν δὲ ἀληθεύωσιν, οἱ ἐν οὕτῳ κρίσιμοις και-ροῖς ἐμπαίζοντες τὰς τύχας τῶν ἀντι αἵματος τῆν ἑαυ-τῶν ἐλευθερίαν ἐπιδιωκόντων δούλων ἀδελφῶν ἡμῶν, εἰ-

ναί δίκαιον νά στιγματισθῶσιν ὡς προδότες καί καταστροφεῖς, καί νά παραδοθῶσιν εἰς τήν κοινήν τῶν Ἑλλήνων, δούλων τε καί ἐλευθέρων, ἐκδίκησιν. Τέτατα τοιαῦτα ἀκρίτως πρέπει κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ πολέμου νά τουφεκίζωνται καί νά παραδίδωνται οἱ νεκροὶ αὐτῶν ἄταφοι εἰς βορὰν τῶν ὀρνέων. Εὐχόμεθα νά μὴ ἐπαληθεύσῃσι τὰ διαδιδόμενα περὶ καταχρήσεων τοιούτων, διότι μόνη ἡ ἰδέα τῆς ὑπάρξεως τοιούτων ἀρπάγων ἀποκωλύει πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν εἰς θυσίας ὑλικὰς ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων, ἢ ἀποθαρρύνει πάντα φιλόπατριν Ἑλληνα.

— Ὁ κ. Στυλιανὸς Ν. Κορνάρου ἐκ Τήνου, ἀνεψιὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις δικηγόρου κ. Ἀντωνίου Κορνάρου, ὑποστάς τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς ἔλαβε τὸ προσῆκον πτυχίον. Συγχαίροντες τῷ νέῳ Κορνάρῳ διὰ τὴν ἐπίσπεψιν τῶν μόχθων αὐτοῦ, καί καλοτυχιζόντες τοὺς ἑαυτοῦ γονεῖς, ὧν τὸ μόνον στήριγμα εἶναι ὁ ἀξιόλογος οὗτος υἱός, δὲν δυνάμεθα νά παρασιωπήσωμεν ὅτι διὰ τῆς προαγωγῆς ταύτης τοῦ κ. Κορνάρου αὔξεται ὁ ἀριθμὸς τῶν Τηνίων ἐπιστημόνων, ὧν ἱκανοὺς ἢ περικαλλῆς νῆσος τῆς Τήνου ἀριθμεῖ ἤδη μεταξύ τῶν διαπρεπῶν πολιτῶν τῆς.

— Μεταξὺ τοῦ δημοσίου καί τοῦ κ. Δημ. Βαφειοδάκη, τραπεζίτου καί δημάρχου Ἐρμουπόλεως, ὑπεγράφη συμβόλαιον περὶ δεκαετοῦς ἐκμισθώσεως τοῦ ὄρυκτοῦ τῆς σφύριδος Νάξου ἀντὶ δραχμῶν 12,55 κατὰ στατῆρα καί διὰ 40,000 στατῆρας κατ' ἔτος. Ἡ παραχώρησις ἐγένετο ἄνευ δημοπρασίας, καθότι ὁ κύριος Βαφειοδάκης προσήνεγκε τὸν ἀνώτατον ὄρον τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου προσδιορισμένον διὰ τὴν ἄνευ δημοπρασίας ἐκμισθωσιν.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Σ. Πετμεζᾶς ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην εἰς Λαμίαν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καί ἐπιτελεῖον. Μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἀνεχώρησαν εἰς Λαμίαν ὁ νομάρχης Ἀττικῆς κ. Παπαηλιόπουλος καί ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν κ. Ἄρ. Οἰκονόμου. Ὁσαύτως ἀνεχώρησεν εἰς Λαμίαν καί ὁ τῶν Ἀπμερησιῶν Νέων ἀνταποκριτὴς κ. Σκίνερ.

— Ἡ διεύθυνσις τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἀνετέθη προσωρινῶς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν κ. Γ. Μπούμπουλην.

— Λαμπρὸν παράδειγμα φιλοπατρίας καί ἀληθοῦς αὐτοθυσίας ἔδωκαν, κατὰ τὴν «Παλιγγενεσίαν», οἱ ἐν Ναυπάκτῳ δημόσιοι ὑπάλληλοι, συνεδριάσαντες προτάσει τοῦ κ. ἐπαρχοῦ Ναυπακτίας καί προσενεγκόντες ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ἐκ τῆς γλίσχρου αὐτῶν μισθοδοσίας, οἱ μὲν ἐφ' ἅπαξ ἐν ὅλον μηνιαίον, οἱ δὲ ὀρισμένον ποσὸν ἐφ' ὅσον διαρκουσιν αἱ κρίσιμοι τῆς πατρίδος περιστάσεις.

— Κατὰ τὴν ἄρτι δημοσιευθεῖσαν συνοπτικὴν καταστάσιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 31 Ἰανουαρίου ε. ε. τὸ ἐνεργητικὸν κεφάλαιον αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς δραχ. 115,011,748.98· μεταλικὸν δὲ εὐρίσκειτο ἐν μὲν τῷ κεντρικῷ καταστάματι δραχ. 10,537,459.23, ἐν δὲ τοῖς ὑποκαταστάμασι δραχ. 227,834.38.

— Κατὰ τὰς ἐσχάτως ἐκ Κρήτης κομισθείσας ἐπιστολάς, γράφει ἡ «Ἐφημερίς», οὐδεμίαν μέχρι τοῦδε ἐγένετο ἐν τῇ νήσῳ ἐχθροπραξία, τῆς συνελευσεως καί τῶν ὀπληρηγῶν ἀποφασισάντων, ὡς λέγεται, νά μὴ προβῶσιν εἰς ἐπίθεσιν πρὶν ἢ προσβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ νά ἴστανται καθ' ὁμάδας ἰσχυρὰς ἐν θέσει ἀμυντικῆς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ μέλλοντος νά συνέλθῃ εὐρωπαϊκοῦ Συνεδρίου.

— Καί ἐν Βάρνη τῇ ἑλληνικωτάτῃ ταύτῃ πόλει τοῦ Εὐξείνου, λέγει ἡ «Ἐφημερίς», ὁ ἐνθουσιασμὸς κατέλαβε πάντας ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἐντεῦθεν ἀγγελιῶν καί τοὺς ἀνεκούφισε πολὺ. Συνέστη δ' ἀμέσως ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀξιοσίων κ.κ. Σ. Τ. Βασιλοπούλου, Γ. Κομισσοπούλου, Χ. Φωκᾶ καί Ν. Βαρβέρη πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἰσεπράχθησαν 150 λίραι, μεθ' ὅλην δὲ τὴν δυστυχίαν τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως ἐλπίζεται νά φθάσῃ εἰς ἀνώτερον ποσὸν ἢ εἰσφορὰ.

— Ἐπέκεινα τῶν 2—3 χιλιάδων ψυχῶν γυναικοπαίδων, κατὰ τὸν «Φάρον τῆς Ὀθρου», ἐκ τῶν διασωθέντων ἐκ τῆς σφαγῆς τῶν Γκέγκιδων, κατοίκων τῶν διαφόρων χωρίων τῆς Θεσσαλίας, εἰσῆλθον εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος στερούμενοι ὅλων τῶν ἀναγκαίων καί πρὸ πάντων τροφῆς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 11/23 Φεβρουαρίου. — Ὀκτώωρος λυσσῶδης μάχη εἰς Πλάτανον. 600 ἐπαναστάται ὑπεχώρησαν εἰς Κοκοτούς, ἀπολέσαντες 45. 4,000 Τούρκοι κυριεύσαντες ἐπυρόλησαν τὸν Πλάτανον ἀπολέσαντες 120.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 11/23. — Νέα μοῖρα τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ἐλθούσα εἰς Μελίτην ἀναμένει διατάγας τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς. — Ἡ Τουρκία ἀρνεῖται τὴν ὑπογραφήν τῆς εἰρήνης. Οἱ Ῥῶσοι ἀπειλοῦσι τὴν κατάληψιν τῆς Τεργέστης (!).

ΑΥΤΟΘΕΝ, 12/24. — 10,000 Ῥῶσοι ὑπὸ τὸν Μέγαν Δούκα Νικόλαον ἀφίοντο εἰς Ἅγιον Στέφανον, ὀλίγα χιλιόμετρα μακρὰν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπαιτοῦντες τὴν ὑπογραφήν τῆς εἰρήνης σήμερον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 13/25. 600 Ἑπειρωτῶν καί 4,000 τουρκεῖων ἀποδιβασθέντων τὸ μεσονύκτιον εἰς Χειμάραν, ἐγενικεύθη ἡ ἐπανάστασις τῶν Ἐπαρχιῶν Χειμάρρας, Δελβίνου καί Δεραπόλεως, συμπραττόντων Τουρκαλβανῶν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 13/25. — Τοῦ Σουλτάνου βιαζομένου νά ὑπογράψῃ τὴν εἰρήνην καί παραχωροῦντος εἰς τοὺς Ῥῶσους Βουλγαρίαν μέχρι Θεσσαλονίκης, ἐξ μεγάλα θωρηκτὰ καί ναύσταθμον εἰς Βόσπορον, ἡ Ἀγγλία παρασκευάζεται εἰς πόλεμον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 14/26. — Ἡ Συνδιάσκεψις δὲν ὤρισθη εἰσέτι. — Ὁ Κάρολος θέλει παραιτηθῆ ἐὰν ἡ Ῥωσσία λάβῃ τὴν Βασσαραβίαν.

Αἱ διακοινώσεις τῆς Ἑλλάδος θέλουσι κοινοποιηθῆ τάχιστα εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΔΡΑΓΚΗ.

Τὰ ὑπο τοῦ κ. Α. Γάγκου τέως κατεχόμενα ὑπ' ἐνοίκιον ΔΥΟ ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ ἐνοικιάζονται ἢ πωλεῦνται παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου Γαβριὴλ Ἀράγκη.

ΑΤΜΟΔΕΨΗΣ

ΜΕΤΑ ΜΗΧΑΝΗΣ

ἐφηρμοσμένης ἐπ' αὐτοῦ, κινουμένου ἐφ' ἀμάξης (Locomobile), δυνάμει 7 ἵππων, ἀρίστης κατασκευῆς καί πρὸς οἰανδήποτε χρῆσιν, πωλεῖται εἰς συμφέρουσαν τιμὴν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Πανόπης».

(Ἐπιτετα δικάστικὸν Παράρτημα).